

Helge Adam Møller (KF):

Forslaget består af to dele, og angående den første del kan jeg sige, at Det Konservative Folkeparti godt vil være med til den debat og den forhandling, som Fremskridtspartiet lægger op til vedrørende en forsøgsordning med et flugtsikkert og narkofrit fængsel. Ingen problemer med hensyn til debat og forsøg.

For det andet foreslås det, at fanger, der flygter, skal have inddraget muligheden for udgang, orlov og prøveløsladelse. Vi synes, det er rigtigt, at fanger, der flygter, skal pålægges en sanktion, og vi synes, det ville være rimeligt med en hovedregel om, at man mistede retten til prøveløsladelse, hvis man var flygtet. Det er ikke nogen ekstra straf, men det ligger jo i ordet prøveløsladelse, at det er noget, man får, hvis man har fortjent det. Det er ikke noget, man får pr. automatik, og vi synes ikke, man har fortjent det, hvis man er flygtet.

Men at de to andre ting, udgang og orlov, også skulle inddrages i resten af perioden, er vi ikke enige i. Får man eksempelvis 6 års fængsel og flygter på andendagen – det er godt nok hurtigt, men det kunne vel teoretisk lade sig gøre – mener vi ikke, der er nogen, der kan være tjent med, at hvis man bliver fanget dagen efter, får man i resten af de 6 år aldrig nogen sinde mulighed for hverken orlov og udgang, også selv om man opfører sig ordentligt i de næste 5½ år. Vi tror ikke, at sandsynligheden for, at den fange ikke begår ny kriminalitet, når han kommer ud, bliver større ved, at vi holder ham totalt afsondret fra omverdenen i samtlige 6 år, så derfor synes vi ikke, at det er en god idé.

Da forslaget er et oplæg til debat og til forhandling, skal jeg fremkomme med nogle konservative synspunkter om fængselsvæsenet i al almindelighed. I gamle dage havde man et udtryk, der hed tugt- og forbedringshus, og det udtryk er der vist ikke mange, der bryder sig om i dag, når vi snakker om danske fængsler. Men i virkeligheden er det efter min mening et godt udtryk for, hvad et fængsel skal indeholde, både i dag og i fremtiden: Tugt skal forstås på den måde, at det at få frataget sin frihed er en meget følelig og indgribende reaktion over for et menneske i et demokratisk samfund, og sådan skal det også være, bl.a. af afskrækkende og præventive årsager.

Samtidig ønsker vi, at fængslerne bliver sikrere end i dag, at narkotikaen i fængslerne bekæmpes effektivt, og at det ikke er de stærke fanger, der skal bestemme i fængslerne, men

personalet. Derfor er jeg tilfreds med, at der i den finanslovaftale, vi har indgået med regeringen, er tilført kriminalforsorgen yderligere 32 mio. kr. til en styrket indsats mod narkotikaen i fængslerne og en bedre sikring af fængslerne. Det er et skridt på vejen, men det skridt er ikke langt nok.

Så kommer vi til ordet forbedring, og forbedring er selvfølgelig lige så vigtig som tugten. I forbedringen ligger bl.a., at de indsatte skal have en tilværelse, som i størst muligt omfang – men uden at gå på kompromis med sikkerheden – forbedrer og forbereder dem til, at de en dag kan vende tilbage til samfundet og forhåbentlig leve en tilværelse uden kriminalitet. Jeg er overbevist om, at rimelige forhold i fængslet – mulighed for at arbejde og uddanne sig og lejlighed til i stort omfang at leve en næsten normal tilværelse i fængslet – vil være medvirkende til, at færre af de indsatte efter kort tid er tilbage bag tremmerne igen.

Lad mig nævne nogle forhold, som jeg og den konservative folketingsgruppe prioriterer højt i de kommende år. Vi er tilfredse med, at der nu afsættes øgede midler til en bedre fysisk sikring af fængslerne, bl.a. ved hjælp af pigtråd og forstærkning af fængselsportene, og vi vil godt være med til at gå videre ad den vej.

Med hensyn til narkotikaen bliver der nu økonomisk mulighed for at etablere flere stoffri afdelinger, og det er også godt. Men det er vigtigt at slå fast, at målet er, at hele fængselsvæsenet skal gøres stoffrit. Vi vil ikke acceptere, at fanger, der ikke er stofmisbrugere, bliver det, mens de er inde og afsoner. Vi vil heller ikke acceptere, at det er lettere at få narkotika i lukkede fængsler, end når man er på fri fod. Det skal stoppes, og vi har også en plan, i hvert fald en del af en plan.

For det første ønsker vi alle lukkede fængsler gjort pengeløse. For det andet vil vi have langt flere visitationer i celler og andre steder i fængslerne, specielt de lukkede, imod narkotikaen. For det tredje vil vi have en markant øgning af antallet af fanger, der efter udgang eller besøg bliver legemsundersøgt, og for det fjerde vil vi give mulighed for, at fængselsledelsen på eget initiativ og med timers varsel kan overføre de såkaldte stærke fanger fra ét fængsel til et andet.

Når der eksisterer et problem – og det gør der, når fængslerne, nogle af dem i hvert fald, nærmest flyder med narkotika – er det efter vores mening politikernes opgave at give funktionærer og ledelse de midler, der er nødvendige